

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Solidaritet : Hvor længe endnu ...?

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1984

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Solidaritet

Prisen på din daginstitution er steget flere hundrede kroner.

Dit barn bliver passet stadig dårligere og får ikke mere mad i daginstitutionen.

Når du bliver syg, må du vente længere på sygehusbehandling.

Det du kan købe for arbejdsløshedsunderstøttelsen bliver stadig mindre.

Det du kan købe for arbejdsløshedsunderstøttelsen bliver stadig mindre.

Bistandshjælpen til dine arbejdsløse børn er rene pebberrødder.

De ældre i familien er der snart ingen til at tage sig af, når de ikke selv kan klare den længere. Hvor længe skal vi finde os i det?

Alle de sociale forbedringer, som er blevet bygget op på grundlag af generationers krav og kampe er ved at være undermineret af borgerlige angreb. Ingen af livets forskellige områder går fri. Hele arbejderbefolkningen mærker angrebene på én eller anden måde. Men virkningerne er forskellige, alt efter din sociale situation: er du arbejdsløs, har du børn, bor du dyrt, lever og arbejder du i et belastende miljø, er du gammel eller syg osv.

De borgerlige har altid haft et veludviklet klasseinstinkt for at ramme svage grupper — der er modstand — mindst. Men jo længere tid, der går uden modstand, jo skrappere krav stiller borgerskabet til den økonomiske

og sociale politik — jo hårdere og mere centralt bliver angrebene på arbejderklassens organisationer.

Den borgerlige regering føler sig mere sikker i sadlen nu, hvor de radikales knæfald gør det muligt at lancere et centralt angreb på det sociale indhold i arbejdsløshedsunderstøttelsen. Nu øjner de borgerlige chancen for at gennemføre en asocial dagpenge-reform. Udover reallønsfald betyder den socialruin for de mange familier, som tvinges på bistandshjælp, hvis deres tiggergang for at få arbejde ender uden resultat. Derudover er det en afgørende svækkelse af fagbevægelsen. Nu er perspektivet for de borgerlige klart: Ved at tvinge flere ud af A-kasserne og over på tullefon, skabes en hær af løntrykere. Og DET er netop forudsætningen for en afgørende svækkelse af fagbevægelsen og for at øge spiltelserne i arbejderklassen.

Socialdemokratiet og fagbevægelsen har ikke været et bolværk mod denne udvikling. Skal fagbevægelsen overleve 80'ernes borgerlige stormløb, må der nye boller på suppen. Det er afgørende at fagbevægelsen udvikles til at være arbejderklassens kamporganisation. Kun således kan den afvise de borgerliges angreb på arbejderbefolkningen og mobilisere sine medlemmer til et for-

svar for de sociale og økonomiske levevilkår.

Fagbevægelsens orientering mod Socialdemokratiet og deres perspektiv om en social forsvarlig indkomspolitik giver ikke svar på arbejderklassens problemer.

VS mener, at den eneste måde angrebene på arbejderbefolkningen og dens organisationer kan afvises er ved en fælles kamp mellem fagforeninger, arbejdspladser, brugerorganisationer, arbejdsløse, bistandsklienter osv.

De forskellige krav på de forskellige livs-områder må føres ind og rejses i fagforeninger, på arbejdspladser og generalforsamlinger o.s.v. Der udover må der rejses aktivitet, der styrker kampfælesskabet.

Overfor de borgerliges perspektiv om privatisering, individualisering og asocial opspaltning, vil VS pege på *social solidaritet, en demokratisk kæmpende fagbevægelse og nedsat arbejdstid - 35 timer med fuld løn- og personale-kompensation.*

Med denne avis vil VS bidrage til at styrke disse aktiviteter.

Spørgsmålet er nu hvor længe endnu vi skal acceptere vores situation, hvor længe endnu skal vi vente på forbedringer — men hvorfor overhovedet vente...?

Regeringen har en plan

Dagpengene:

... og medlemmernes økonomiske ansvar for udgifterne til arbejdsløshedsforsikringen, ligesom parternes økonomiske ansvar for udviklingen på arbejdsmarkedet søges øget (...). Indførelse af et statsligt kronetilskud pr. ledig til en grundforsikring (...) medlemmer af A-kasser hvor ydelsesniveauet ligger over gennemsnittet for samtlige A-kasser, betaler et højere samlet bidrag (...). Tilskyndelse til oprettelse af tillægsforsikringsordninger uden statslig tilskud.

Voksenuddannelsen:

«En vis brugerbetaling på alle voksenuddannelsesområder. Revision af arbejdstilbudsordningen (uddannelsstilbud i stedet for arbejdstilbud nr. 2. Jobskabesordningen nedtrappes væsentligt.»

Uddannelserne:

«... en kraftig adgangsbegrænsning på en række uddannelser og (...) udbydning af andre (...) samtidig overvejes at styrke markedsmechanismen (...) (således at uddannelsesstaten havde 3 sætser: én for højt prioriterede uddannelser, én for lavt prioriterede og én for midtergruppen.»

Ungdomsarbejdsløsheden:

På visse områder forbedrede tilbud (...) samtidig med (...) afskaffelse og sanering af de dele af ungdomsforanstaltningerne, der ikke fungerer hensigtsmæssigt.

Alle lønmodtagere — A-kasstitilløbsforhold — betaler f.eks. 500 kr. pr. år (...) til finansiering af de foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, som opretholdes.»

Pensionsområdet:

«Indførelse af delpensioering. Begrænsning af den økonomiske byrde ved efterlønordningen. (...) folkepensionen får karakter af en grundydelse, idet alle erhvervsaktive forudsættes som overbygning at have en særskilt pensionsordning. (...) alle erhvervsaktive får egne pensionsordninger (...) gennem et stærkt forøget bidrag til ATP.»

Statens moderniseringsprogram:

«Hovedelementer er indførelse af totalrammer, forenkling af bevillingsprocedurerne og stillingskontrolreform. (...) forslag til indførelse af selvregulerende mekanismer.»

Investeringerne:

«... sænket begrænsning af almenyttige boligbyggeri.»

Institutionsalternativer:

«... billige og fleksible løsninger støttes mere (...) der indføres bloktilskud på institutionsområderne, mens refusionerne (...) opretholdes på de områder, hvor der findes alternative ikk-institutionsløsninger.»

Arbejdsgiverne og regeringen:

Farvel til A-kasserne — goddag til bistanden

«Arbejdstilbudsordningens funktion er nu i langt større omfang alene at give ledige mulighed for at genoptræne rvtten til dagpenge. Jeg mener faktisk, at arbejdstilbudsordningens hovedformål nu alene er at gøre arbejdsløshedagspengeydelsen permanent. Derfor er der sket et skift i opfatningen i Dansk Arbejdsgiverforening efter at vi har konstateret ordningens funktion», sagde Hans Skov Christensen, direktør i Dansk Arbejdsgiverforening allerede på det nordiske arbejdsløshedsforskningsmøde i 1983.

Med varm sikker klassebevidsthed greb Hans Skov Christensen direkte til benet: arbejdsløse skal kun have jobtilbud én gang. Derefter skal de lempes over på bistandshjælp, når de falder for 26-ugers-reglen igen.

Den var da heller ikke længe om at sive ind på lystavlen hos Grete Fenger Møller. Netop nu sidder regeringen og færdiggør forslaget til den såkaldte dagpenge-

form. Og heri er ordningen med kun ét arbejdstilbud et centralt element.

Uddannelses-tilbud

Regeringen forsøger at sikre forslaget, ved at foreslå at den langtidsledige kan få et uddannelsesstilbud på et halvt år med dagpenge, før turen går til bistandskomoret. Men et uddannelsesstilbud er jo ikke arbejde. Det sikrer derfor ikke den langtidsledige mod at falde for 26-ugers-reglen.

Regeringen aner for øjeblikket ikke et suk om, hvilke uddannelsesstilbud, der skal gives. Det er da også vanskeligt at få øje på. Ubesatte jobs, som blot kræver et halvt års omskoling eller videreuddannelse findes simpelthen ikke.

Det har tusinder af arbejdsløse forlængst erfaret. De har gået på kurser, siddet på skolebænken og alt muligt. Men det er der ikke blevet jobs ud af.

En trussel mod fagbevægelsen

Regeringens forslag er en afgørende trussel mod hele fagbevægelsen. Det rammer ikke blot tusinder af fagbevægelsens medlemmer. Det kaster også arbejdsløse ud i så omfattende social ømhed, at løntrykket fra de arbejdsløse vil være et uundgåeligt resultat.

Selv om arbejdstilbudsordningen ikke er noget at råbe hurra for og ofte kan trues med at erstatte fast arbejde, så må de arbejdende indse at uden arbejdstilbudsordningen, så slås banden ganske enkelt ud af vort dagpenge-system til skade for hele arbejderklassen.

Hans Skov Christensen har derfor helt ret i, at arbejdstilbudsordningens vigtigste funktion er at gøre dagpengeydelsen permanent. Derfor skal den forsvares.

Det bliver de arbejdsløses demo, der skal få forsikrings-A-kassekontingenteret genes til virkelighed.

Social solidaritet kræver fælles kamp

Arbejdsløse i fagforeningerne, ungdomsarbejdsløse og andre bistandsklienter har fælles interesser. Det var alle enige om, da Det Tverrfaglige Arbejdsløshedsudvalg (DTA) blev dannet på et stortmøde i Århus i marts.

Her mødtes unge arbejdsløse fra Faglig Ungdom (FUGA) og bistandsklienter fra en gruppe, der kaldes sig Feberens 37,4 (efter bistandslovens paragraf 37,4) mod arbejdsløshedsudvalg fra Metal, Dansk Typograf-Forbund, SiD, Magisterforeningen og flere andre forbund.

Siden marts er kontakten holdt ved lige gennem månedlige fællesmøder med 50-100 deltagere.

Mellem fællesmøder foregår arbejdet gennem et koordinationsudvalg, hvor hver arbejdsløshedsgruppe/udvalg har én stemme.

Mangler opbakning

Indtil nu har DTA gennemført en aktionsuge i juni med gadearrangementer, demonstration, lokalradio, uddeling af løbesedler og en fest. DTA har agiteret for krav

vendt mod nedskæringer i understøttelsen og bistandshjælpen. De arbejdsløse har gjort opmærksom på sig selv for at få flere med i arbejdet.

Efterhånden er op mod 30 arbejdsløshedsudvalg kommet med i Det Tverrfaglige Arbejdsløshedsudvalg, som i øjeblikket er det eneste forum, hvor bistandsklienter og fagligt organiserede arbejder sammen.

Der udover er det nødvendigt at organisere de arbejdsløse i en række selvstændige arbejdsløshedsklubber, sådan som vi har set det hos de månedlige byggeriarbejdere.

Men så længe DTA og alle de andre arbejdsløshedsudvalg landet over ikke får aktiv opbakning fra hele fagbevægelsen, er slagkraften begrænset. De arbejdsløse kan jo ikke benytte fagbevægelsens traditionelle kampmidler, f.eks. strejke.

Det er derfor nødvendigt at bryde initiativet ind i selve fagbevægelsen via aktive klubber og fagforeninger. Men det er også nødvendigt at lignende initiativer tages andre steder i landet.

VS
Studivestret 24, 1.
1455 K (01) 134644

ansvarshavende: Jens Stokbæk.

Typografer: Strejke mod Schlüter

« Alle til rådighed stående midler — om nødvendigt generalstrejke — skal bringes i anvendelse for at beskytte lønmodtagerne mod det nye stormløb på Arbejdsløsheds-kassesystemet, mener Dansk Typograf-Forbund.

Straks efter folketingsårets begyndelse vil regeringen fremlægge lovforslag, som blandt andet vil betyde:

— En markant stigning i medlemsbidraget til arbejdsløshedsforsikringen.
— Medlemsbidraget gøres afhængigt af ledighedens om-

fang i det enkelte A-kasseområde.

— Adskillelse af arbejdsløshedskasserne og forbundene.

Et sådant lovinitiativ fra regeringen og de radikale vil være en regulær krigserklæring mod fagbevægelsen.

Man vil knuse solidariteten blandt lønmodtagere. Ved at appellere til egoismen vil regeringen decimere medlemstallet i de faglige organisationer. Med påstanden om misbrug af dagpenge-systemet vil man sende lønmodtagernes eneste værn mod ledighedens økonomiske følger.

Skaberne til at kurte høje flagene endnu højere, hvis regeringens planer om omvæltning af (Foto: 2.maj/Collage: Solidaritet)

Ventesal for arbejdsløse

I 1983 modtog ca. 78.000 unge under 25 år bistandsbistandshjælp alene p.g.a. arbejdsløshed. Samtidig med at regeringen pønser på at finansiere en del af disse udgifter via en særskat på alle i arbejde på 500,- kr. om året, planlægges det at ekspedere nye tusinder fra A-kasserne over på bistandsbistandshjælp.

En ny situation

Fagforeningerne kan derfor ikke blive ved med at se bistandsklienter som en gruppe uden tilhørsforhold til fagbevægelsen.

I dag får over 300.000 familier hvert år en eller flere konstante indtægter fra bistandskontorerne. Mange fagforeninger har ansat socialrådgivere til at hjælpe medlemmerne overfor bistandskontoret.

For et stigende antal af fagbevægelsens medlemmer er der en risiko for at ende på bistanden. Derfor er det helt nødvendigt, at fagbevægelsen presses til at tage disse gruppers levevilkår op som et centralt kampfelt.

En hær af lønrykkere

Under 60'ernes højkonjunktur adgode bistandsklienter ikke nogen trussel for fagbevægelsen. Overtrenskomsterne kunne ikke undergraves af de relativt få bistandsklienters lønrykkeri. Mange bistandsklienter havde foretaget opgivet ethvert håb om at få arbejde, og mange var så mærket af sociale problemer, at de ikke kunne fungere på arbejdsmarkedet.

Sådan er det ikke mere. I dag er bistandsklienter unge, der går direkte fra skolen over på bistandsbistandshjælp, langtidsløst, der følger for 20-ugers-reglen osv.

Det er med andre ord folk, der kan fungere som lønrykkere og undergrave den organiserede arbejderklassens hårdt tilkæmpede rettigheder, hvis de tvinges af tilstrækkeligt elendige økonomiske forhold.

miske forhold.

Schlüter-regeringens stadige nedskæringer på de sociale budgetter kan skabe de mange bistandsklienter om til en hær af lønrykkere. Vi har endnu ikke set en sådan hær i funktion. Men det kan komme, for vi aner, hvis ikke fagforeningerne drages ind i en aktiv kamp for disse grupper.

Formanden for Pensionisternes Landsforening, Åge Hee, sagde for nylig, at de lave bistandsbistand direkte opfordrer unge til at begå kriminalitet.

Ja, og lønrykkeri med den organiserede arbejderklasse, kunne man med god grund tilføje. Noget, der kan have langt alvorligere konsekvenser end en gratis spegeøse i Brugsen.

Social solidaritet

Overfor regeringens sociale og splittende politik er VS' svar en social solidaritet.

VS vil arbejde for at de unge får umiddelbar ret til faglig organisering og dagpenge efter folkeskolen. VS vil arbejde for at organisere bistandsklienter m.v. og for en nødvendig styrkelse og koordinering af den kamp der føres af arbejdsløse, bistandsmodtagere, pensionister, daginstitutionsførelse, beboergrupper m.l. Endelig vil vi arbejde for at disse gruppers kamp tage op i fagforeningerne, på aktive arbejdspladser, tillidsmandsringer m.v. og udredes til hele fagbevægelsen. Det er nødvendigt for at en koordinering af kampen kan få den fornødne styrke.

Derfor bør varerne om angrebene på de arbejdsløse, som følge af regeringens planlagte dagpengereform, stå centralt på alle fagforeningers og klubbers efterårsgeneralforsamlinger, sådan som den er rejst på typografernes kredsmøde. Herfra opfordres der til generelstrejke mod dagpengereform.

VS har et svar:

Overfor regeringens plan for overgrebene støtter VS de fornuftige krav, som er opstillet af arbejderklassen. De søger alle sigte på at styrke arbejderbefolkningens økonomiske, sociale og politiske stilling.

Dagpengene:

Væk med alle indbegrensninger i understøttelsen. Fuld dyrtidsdækning og regulering af sætterne. 35-timers-uge med fuld lønkompenstation. Max-satsen til alle arbejdsløse.

Voksen-uddannelserne

Gennemførelse af Betalt Fritid til Uddannelse, sådan som bl.a. byggerarbejderne har foreslået. Uddannelsesverifinansieret, deltagerstyret på overenskomstmæssig løn.

Uddannelserne:

Væk med adgangsbeskrænkningen — for fri og lige adgang til uddannelserne. Her og nu et riddighedsbælt på 50.000 i uddannelsesstøtte — stigende stipendieandel. Perspektivet er en egentlig studieløn. For studerendes adgang til de almindelige sociale ydelser på lige fod med den øvrige befolkning.

Ungdoms-arbejdsløsheden:

For unges ret til A-kasse og fagforeningsmedlemskab.

Pensionsområdet:

En pension til de ældre på niveau med de maksimale arbejdslededsdagpenge. Ud-betaling af midlerne i den Sociale pensionsfond.

Moderniserings-planerne:

Væk med al formynderi, konforanstaltningerne og bureaukratiet, der er forbundet med det offentlige serviceapparat yder overfor lønarbejderne.

Investeringerne:

Øget byfornyelse og almenbygning boligbyggen på beboernes betingelser. Væk med erhvervsstatuten. Offentlig produktion ud fra arbejderbefolkningens interesser.

Institutionerne:

For gratis daginstitutioner og fuld dækning af pladsbehovene. Bedre normeringer i institutionerne. For institutioner vore børn holder af.

Generelstrejke

Men regeringens planer bliver ikke taget af bordet uden omfattende og samlede aktiviteter blandt arbejderbefolkningen.

Og disse krav bliver overhovedet ikke realiseret, hvis ikke arbejdspladser, fagforeninger, tillidsmandsringer m.v. stabler en fælles bane, som kan presse hele fagbevægelsen til at mobilisere for kravene.

Udtalelserne fra typografernes kredsmøde pegt i den rigtige retning. De foreslår en generelstrejke mod dagpengereform.

Det er forslag, der må tages op i alle fagforeninger, på generalforsamlinger m.v.

Det er den slags omfattende aktioner, der må på bordet, hvis det borgerlige stormløb på arbejderklassen og fagbevægelsen skal stand- ses.

Pust liv i Bevægelsen!

Kampene mod de borgerlige splittelsesmagere under HT-strejkerne, splittelserne mellem HK og Rødding-udbyrderne, opblomstringen af de »Frie« og kristelige fagforeninger viser at der er »grøde« i fagbevægelsens medlemskare.

Det store flertal af fagbevægelsens medlemmer er dødtroede af fagforeningerne. De oplever at de faglige ledere mæsker sig på deres bekostning, sikrer egen fede lønforhøjelser, og bagfter forklarer at medlemmerne på arbejdspladserne må vise lønlidighedsånd. De oplever at det kun er socialdemokratiske holdninger, der kommer igennem i fagbløde og på generalforsamlinger. Anderledes tænkende bliver mobbet.

Bevægelsen den gale vej Dette er en forkædet beskrivelse, men det er helt klart en

del af årsagerne til det opbrud mod højre som var baggrunden for HT-kampene. De kristelige A-kasser m.v. De menige medlemmer oplever fagbevægelsen som lidt brugbar og udemokratiske.

Der må derfor sættes ind med en offensiv, der på den ene side er i stand til at forklare, at den organiserede arbejderklasse er den eneste garant for den brede befolkningens levevilkår, demokratiske rettigheder, og i sidste ende den eneste kraft, der kan fejde den borgerlige reaktionære krisepolitik bort.

Hvis den vel at mærke sætter magt bag kravene. På den anden side må det

gøres klart, at hvis fagbevægelsen skal bruges til at sikre medlemmerne leve- og arbejdsvilkår kræver det et opgør med den herskende holdning omkring »samfundansvarlighed« på kapitalistisk vilkår. Arbejderklassen må i stedet udvikle en ansvarlighed, der tager udgangspunkt i arbejderklassens ve og vel.

Politibetjent

Fagbevægelsens rolle som statens forlængede arm og bussemand over for arbejderne, der presses ud i løn-kampe og lignende, vil blive forstærket i takt med regeringens økonomiske politik sættes igennem. Fagtoppen finder sig tilfældigt i at flere og flere fagforeninger idømmes gigantiske bøder for organisationsansvar i forbindelse med arbejdskampe. Altsam-

men for at fastholde deres troværdighed som kapitalens samarbejdspartner.

Derfor er det nødvendigt at tage et opgør med den socialdemokratiske politik.

Fortids møre mære

Fagbevægelsen er i dag opbygget som forhandlingsorganisation. Dette skal ændres således at det bliver en enheds-kamporganisation. Derfor må strukturen i den uavværede fagbevægelse kasseres. I stedet må den opbygges ud fra erkendelsen af at forberedninger kræver kamp.

VS arbejder for:

- Afvikelse af indirekte valg. Alle tillidsposter skal besættes gennem afstemninger på generalforsamlinger hvor alle medlemmer, også lærlinge, har stemmeret.
- Opbygning af landsbranchekubber med fuld for-

handlings- og aktioneret, samt ret til at indgå eksklusivtfor-

• Åbenhed i alle forhandlinger med arbejds-giverne. Ingen kan forpligte andre, før den berørte gruppe er hørt.

• Fuld ret til at alle niveauer i fagbevægelsen støtter hvad de vil. Økonomisk, moralsk og aktiv sympatitilkendegivelse. Spørgsmålet omkring partiisme bør afgøres af medlemmerne gennem urafstemning på generalforsamlingerne.

• Sikring af enlige forsørgeres mulighed for deltagelse i fagligt arbejde gennem barnepasningsordning, der betales af de faglige organisationer.

• Aflysnede tillidsrepræsentanter åremålsræstet til gennemsnitslønnen for området.

• Princippet om 1 arbejdsplads — 1 fagforening.

Landsdækkende konference om OK 85
29.-30. september i Brøndbyhallen:

Bliver det startsskuddet?

Det landsdækkende net af tillidsmandsringe har indkaldt til konference om OK-kravene og kampen mod den borgerlige regering. Skal konferencen have effekt, må arbejdspladser der deltager på forhånd diskutere, hvad man vil. Uden landsdækkende aktioner får vi ikke 35 timers arbejdsuge, med fuld løn- og personalekompensation, fuld automatisk dyrtidsdækning, eller en høj fast timeløn, 2600 kr. pr. uge.

Skal denne konference adskille sig fra de gamle Formandsinitiativ-konferencer, og tidligere tillidsmandskonferencer, der rettede sig ind efter at markere en optakning bag DKPs folketingsprogram — for en ny politik — er det vigtigt at konferencen rettes ind mod at rejse arbejdspladserne til en størrelse på tværs af fagtoppen. LO er på forhånd uenige med de rejsende krav. De har allerede solgt den fulde løn-kompensation og dyrtidsdækningen og er parat til at indføre en fleksibel arbejdstid.

De vil acceptere en 2% lønramme for særligt udvalgte områder og købe en kraftig forhøjelse af ATP-bidragene, som vil være en tvangsopsparring.

Derfor må det være lysende klart at konferencen må rette sig ind mod at rejse arbejdspladserne, offentlige som private, til aktioner der effektivt kan lamme samfundet.

De underlægger sig fagtoppen:

Arrangørerne erklærer, at konferencen ikke er udtryk for ønsket om et andet kraftcenter i fagbevægelsen og at den skal bruges til at rejse forbandene og LO til kamp mod Schlüter og sikre OK-resultaterne. Herom

udtaler Anders Stig Møller, fællestillandsmand på Bønnens i København: «Den holdning er klart at underlægge sig den socialdemokratiske tops politiske hensyn i forhold til et evt. valg. Socialdemokraterne ønsker ikke et valg fordi de vil tabe, men går efter min mening efter et kompromis for enhver pris. Og de sætter jo på magten og kassen, så de vil ikke mobilisere til andet end et, stem ja, ved afstemningen».

Lumpent kompromis

Anders Stig Møller siger videre: «De branchemøder, der er en del af tillidsmandskonferencen må bruges til at

skabe 39 timers arbejdsuge, med en halv times nedsettelse om året, og så skal der jo mobiliseres til et nej. Vi skal jo ud over 35%-reglen, fregles om at mindst 35% af det samlede antal stemmeberettigede afgiver et nej (red.) og får vi så et nej igennem, vil LO og forbandene bevidst sætte på at der kommer et regeringsindgreb. Sid vil udtage olie- og benzinområdet til konflikt, og så vil regeringen og de radikale gribe ind.

Skråt op

I den situation vil fagtoppen ikke sige «skråt op» med re-

Konferencens diskussioner og beslutninger skal bruges til at skabe den aktivitet på arbejdspladserne og i fagforeningerne, der for alvor kan rejse forbandene og LO til kamp mod Schlüter og sikre de overenskomstresultater, som vi har krav på.

skabe kontakter inden for de enkelte brancher, og man må overveje mulighederne for at holde landsbranchemøder i december eller januar måned, ligesom man må sætte på at udvikle et politisk og organisatorisk forum, som det der opstod omkring HT-kampen. For der er ingen tvivl om at fagtoppen vil lande på et lumpent kompromis. Må-

geringsindgreb. De vil bøje sig og opfordre til at gå i arbejde på regeringens diktat. Der skal vi så bruge konferencen til allerede nu at opbygge kontakter og styrke så vi kan fortsætte kampen, på tværs af fagtoppen.

Skal vi kunne presse socialdemokraterne til at indgå en alliance, kan det ikke nytte, at vi på forhånd underlægger os deres perspektiver, der er vi nødt til at have en selvstændig magt i ryggen.

Derfor er det vigtigt at landskonferencen opfordrer de lokale tillidsmandsringer til at afholde konferencer, vurdere situationen og være parat til at indgå i landsdækkende aktiviteter,» slutter Anders Stig Møller.

Statsmoderniseringer!

Regeringen genopretter. Genopretter profitmuligheder for kapitalisterne og den sociale nød for arbejderklassen og den brede befolkning. Angrebene på den sociale sektor og de offentlige arbejdspladser går under navnet «moderniseringskampagne». Det er intet mindre end en grov nedskæringsplan, der søges gennemført under påskud af at ville «demokratisere institutionerne».

Indholdet er markedsstyring, øget tilskud til private institutioner, indførelse af ny arbejdsloshedskabende og kontrollerende teknik og krav om at de ansatte indgår ansvarligt i forvaltningen af fyring og nedskæringer. Det betyder også at nedskæringerne skal tilflyde det private erhvervsliv, profitmulighederne for privatkapitalismen skal forbedres.

Det ska' ku' betale sig

Er regeringens slogan. Betale sig for hvem? Vores behov for fuld gratis daginstitutionsdækning, for en forbyggende sundhedspolitik, boliger og uddannelse, er ikke rentable. Hvem får børen for profittens skyld?

Når systemet ikke vil varetagte vores behov, er det så systemet eller vores behov der er forkert?

Sammenbrud i forhandlingerne:

No Closure

Efter sammenbruddet udtalte Arthur Scargill:

— Vi ønsker den støtte som TUCs kongres lovede os. De lovede at respektere vore blokader samt at give os økonomisk, moralsk og fysisk støtte. Sker dette kan vi presse National Coal Board til forhandlingsbordet.

De britiske minearbejdere har strejket mod regeringens rationaliseringsplaner, der betyder lukning af 70 miner, der beskæftiger 70.000 minearbejdere.

På trods af en aftale mellem stålarbejdere, havnearbejdere og minearbejdere om gensidig støtte, er det kun havnearbejdere, der har aktioneret. Stålarbejdere har derimod i nogen situationer fangeet som strejkebrødere ved at løse køl, der skulle bruges til at holde højovnene kørende.

TUC kongressen: TUC (Brinsk LO)-kongressen, der blev afholdt i august,

vedtog at støtte minearbejdere. Til gengæld ønskede de at overtage forhandlingerne mellem minearbejdernes forbund (NUM) og National Coal Board. Det er indtil nu blevet afvist, og støtten fra TUC er derfor udblevet.

Mange lokale fagforeninger støtter dog minearbejdere. Denne støtte medvirker til at fastholde forbandssiden på kravene om «NO CLOSURE».

Konservativ politik

Regeringens argumenter for at ville lukke minerne er, at

de er underskudsgivende. Til dette siger minearbejdere at underskuddet skyldes den konservative regerings energipolitik. Regeringen ønsker nemlig at 30% af elektricitetsproduktionen skal overgå til A-kraft. Dette er en politisk beslutning, der som baggrund har de konservative ønske om at svække de hidtil så stærke minearbejdere. De har føet på et spidsen for kampe, der har været konservativt regeringer.

Landsindsamlingen i Danmark

Minearbejdernes kamp har også betydning for danske arbejdere. Det vil være et moralsk rygstød for den kommende OK-kamp, hvis Thatcher's politik stoppes af britiske arbejderes aktive kamp.

Herhjemme har en række fagforeninger og klubber taget initiativ til dannelse af «Landsindsamlingen Til de Britiske Kulminearbejdere» og de har allerede indsamlet 280.000 kr. Der er også hårdt brug for dem, for minearbejdere har stort set ingen mulighed for økonomisk bistand udover den støtte de modtager.

Rejs derfor spørgsmålet om støtte på klubs- og fagforenings-generalforsamlinger, og kontakt:

• Landsindsamlingen til de britiske kulminearbejdere. Birkegade 10, 144 2200 Kbh. N. Tlf. (01) 35 95 45 Giro 6 70 09 93.

ABONNÉR

- halvår — 110 kr.
- helår — 200 kr.
- indbetaling på giro 7 16 23 08
- vedlagt i check

navn _____

adresse _____

postnr. og by _____

Til
frimærke

SOLI DARITET

Studiestræde 24, st.
1455 Kbh. K

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk